

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: J. Š., proti žalovanému: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 12. 2019, č. j. X, ve věci nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci podle § 7 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ve věci invalidního důchodu.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, že není místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci. Pro určení místní příslušnosti soudu je podle § 7 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodné místo bydliště žalobce. Součinností se žalobcem krajský soud zjistil, že jeho bydliště se nachází na adrese X, tj. v obvodu Městského soudu v Praze. Postupoval proto podle § 7 odst. 6, věty první, s. ř. s. a věc tomuto soudu postoupil usnesením ze dne 9. 3. 2020, č. j. 42 Ad 7/2020 - 11.

[3] Městský soud v Praze s tímto závěrem projevil nesouhlas (§ 7 odst. 6, věta druhá, s. ř. s.) a upozornil na to, že místní příslušnost není dána trvalým pobytem žalobce. Žalobce v žalobě kromě adresy trvalého bydliště (X) uvedl též korespondenční adresu X, přičemž tato adresa je uvedena též na obálce v části označení odesílatele. K věci samé doložil lékařské zprávy, ve kterých je uvedeno, že jeho bydliště je ve X. Městský soud má za to, že právě tam se žalobce fakticky zdržuje a právě tam se tedy nachází jeho bydliště. Nepovažuje se proto za soud místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci.

[4] Nejvyšší správní soud potvrzuje, že pro určení místní příslušnosti soudu je v nynější věci rozhodné místo žalobcova bydliště (§ 7 odst. 3 s. ř. s.). Krajský i městský soud přitom správně vycházely z toho, že bydlištěm osoby se rozumí místo (obec), kde tato osoba bydlí s úmyslem zdržovat se tam trvale. Městský soud také správně podotkl, že bydliště nelze ztotožňovat s trvalým pobytem podle zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákon (zákon o evidenci obyvatel), ve znění

pozdějších předpisů. Krajský soud však neposuzoval místní příslušnost na základě trvalého pobytu žalobce, ale jeho bydliště. Byl si vědom, že žalobce v žalobě uvedl trvalý pobyt a korespondenční adresu, nebylo však zřejmé, kde je žalobcovo bydliště. Právě proto jej přípisem ze dne 24. 2. 2020, č. j. 42 Ad 7/2020 - 8, vyzval, aby soudu místo svého bydliště sdělil, a současně jej instruktivně poučil o tom, co se pojmem bydliště rozumí. Žalobce přitom na výzvu soudu sdělil, že se jeho bydliště nachází na adrese X, která je současně adresou jeho trvalého pobytu.

[5] Vzhledem k tomu, že krajský soud za součinnosti žalobce objasnil, že se jeho bydliště nachází na adrese X nelze jeho postupu nic vytknout a Nejvyšší správní soud přisvědčil jeho závěru, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný městský soud.

[6] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu jsou krajské soudy vázány (§ 7 odst. 6, věta třetí, s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu